Súd:	Okresný súd Galanta
Spisová značka:	35C/158/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2315217201
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Zuzana Dojčánová
ECLI:	ECLI:SK:OSGA:2020:2315217201.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

K. súd E. v konaní pred sudkyňou J.. M. D., v právnej veci žalobcov: 1. maloletý Y. X., nar. XX.XX.C., bytom X. Q. D. Č.. XX, C. XX X. Q. D., 2. maloletý R. X., nar. XX.X.C., bytom X. Q. D. Č.. XX, C. XX X. Q. D., obaja zastúpení poručníkmi H. W., nar. X.XX.C. a G. W., nar. XX.X.C., obaja bytom X. Q. D. Č.. XX, C. XX X. Q. D., 3. G. F., nar. XX.X.C., bytom X. Q. D. Č.. C., C. XX X. Q. D., 4. H. F., nar. XX.XX.C., bytom X. Q. D. Č.. C., C. XX X. Q. D., 5. H. W., nar. X.XX.C., bytom X. Q. D. Č.. XX, C. XX X. Q. D., všetci žalobcovia zastúpený: J.. W. R., advokát, so sídlom M. N. XX, XXX XX S., Z.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1. S. X., nar. XX.X.C., bytom F. Č.. XX, C. XX F., zast.: H.. R. U., advokát so sídlom Y. 8, XXX XX U., 2. X. poisťovňa, a.s. T. Z. E., so sídlom T. ul. č. 4, XXX XX U., Z.: XX XXX XXX, zast.: H.. A. Q., advokát so sídlom D. nábrežie X/A, XXX XX U., o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

I. M. v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu XX.XXX,- P., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného so žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

II. M. v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu XX.XXX,- P., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného so žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Z.. M. v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni v 3. rade sumu X.XXX,- P., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného so žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

IV. M. v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v 4. rade sumu X.XXX,- P., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného so žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

V. M. v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni v 5. rade sumu XX.XXX,- P., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného so žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

VI. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

T.. M. X.,X. a 5. rade majú právo na náhradu trov konania súdu 1. inštancie a odvolacieho konania v rozsahu XXX%.

T.. M. v 1. a 2. rade súd vo vzťahu k žalobcom v 3. a 4. rade náhradu trov konania súdu 1. inštancie a odvolacieho konania nepriznáva.

IX. M. v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť Y. republike súdny poplatok za návrh vo výške X.XXX,- P. na účet K. súdu E., do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. M. sa svojím návrhom doručeným súdu XX.X.XXXX domáhali, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu XX.XXX,- P., žalobcovi v 2. rade sumu XX.XXX,- P., žalobkyni v 3. rade sumu XX.XXX,- P., žalobcovi vo 4. rade sumu XX.XXX,- P., žalobkyni v 5. rade sumu XX.XXX,- P. z titulu nemajetkovej ujmy za zásah do práv na ochranu osobnosti spočívajúci v zásadnom a trvalom obmedzení ich súkromného a rodinného života, ku ktorému došlo neočakávaným, šokujúcim a náhlym úmrtím nebohej J. X.. Q. odôvodnili tým, že rozsudkom K. súdu W. z XX.XX.XXXX, sp. zn. XT/XX/XXXX, právoplatným XX.XX.XXXX bol žalovaný v 1. rade uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, X písm. a) W. zákona, keď svojím konaním spôsobil poškodenej J. X. z nedbanlivosti smrť a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. V dôsledku konania žalovaného v 1. rade prišli maloletí žalobcovia v 1. a 2. rade o matku, žalobcovia v 3. a 4. rade o dcéru a žalobkyňa v 5. rade o sestru. W. dopravná nehoda ukončila nielen život nebohej J. X., ale zároveň navždy zásadným spôsobom zmenila dovtedajší život všetkých pozostalých žalobcov do budúcnosti. Y. blízkej osoby žalobcov prišla neočakávane a absolútne nepredvídateľne vo veku XX rokov, pričom zomrela deň pred svojimi XX. narodeninami. Q. a absolútne neočakávaná smrť najbližšej osoby všetkých žalobcov šokovala a ochromila a do dnešného dňa sa nevedia s jej stratou zmieriť. T. v rodine boli medzi všetkými jej členmi harmonické. N. bola pre každého jej člena prvoradá. Y. milovanej matky osobitne ťažko znášali a do dnešného dňa znášajú maloletí žalobcovia v 1. a 2. rade, ktorí v roku XXXX tragicky stratili aj otca neb. R. X., Q.. XX.XX.C., D. Ú. XX.XX.C., naposledy bytom J. Č.. C.. Nebohá J. X. sa od tragickej smrti manžela R. X. v roku XXXX sama starala o maloletých žalobcov, bola pre nich najbližšou osobou a oporou po tragickej smrti ich otca. Q. J. X. mala taktiež veľmi dobrý vzťah so svojimi rodičmi, žalobcami v 3. a 4. rade, ako aj so svojou sestrou, žalobkyňou v 5. rade, ktorí rovnako veľmi ťažko znášali a do dnešného dňa znášajú jej tragickú smrť a nevedia sa s ňou vyrovnať. Q. J. X. mala pred sebou život, ktorý si užívala a tešila sa z neho. V dôsledku konania žalovaného v 1. rade prišla o svoj život a pozostalí žalobcovia o svoju najbližšiu osobu. X. spomienka na nebohú J. X. vyvoláva v pozostalých žalobcoch beznádej niečo zmeniť. Po tragédii prežívajú všetci členovia rodiny opodstatnenú traumu, zúfalstvo, smútok, citovú ujmu, úzkosť z trvalej straty blízkej osoby a nemožnosti ďalšieho spoločného života s blízkou osobou. C. neb. J. X. došlo k závažnému zásahu do práva žalobcov na ochranu súkromia v zmysle § 11 a nasl. K. zákonníka, do emocionálnej sféry pozostalých žalobcov, pričom ujma, ktorá im bola týmto zásahom spôsobená je nenapraviteľná, neodstrániteľná a trvalá a bude ich sprevádzať celý život. M. stratili blízku osobu a v dôsledku protiprávneho konania, za ktoré zodpovedajú žalovaní v 1. a 2. rade navždy stratili možnosť rozvíjať citové väzby so svojou najbližšou rodinou. T. na povahu zásahu žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nemôže byť namieste a je dôvodné priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. M. v 1. rade ako vodič motorového vozidla, je osobou, ktorá priamo svojím konaním zasiahla do osobnostných práv pozostalých žalobcov a zodpovedá tak za spôsobenú nemajetkovú ujmu podľa § 16 K. zákonníka. J. vozidlo, ktoré v čase dopravnej nehody žalovaný v 1. rade viedol, bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného v 2. rade, a to poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXX. R. nahradiť spôsobenú škodu a ujmu tak má nielen žalovaný v 1. rade, ale aj žalovaný v 2. rade. R. žalobcovia majú pritom podľa § 15 zák. č. XXX/XXXX Z.z. právo domáhať sa náhrady priamo aj proti žalovanému v 2. rade ako poisťovateľovi.

2. M. v 1. rade vo vyjadrení z XX.X.XXXX vyslovil ľútosť nad tým, čo sa stalo pri dopravnej nehode a že vyhasol ľudský život. Z odôvodnenia odsudzujúceho rozsudku K. súdu W. sp. zn. XT/XX/XXXX je zrejmé, že súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj poľahčujúce okolnosti na strane žalovaného v 1. rade. M. sa k trestnému činu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. D. situáciu tesne pred dopravnou nehodou nevie vysvetliť, nepamätá si ju a z odstupom času si ju vysvetľuje ako mikrospánok, teda zlyhanie ľudského faktora. K poškodeniu zdravia poškodenej z následkom smrti došlo síce protiprávnym konaním žalovaného v 1. rade, avšak sa jedná o pomerne časté riziko - dopravné nehody, kde v tomto prípade šlo o nešťastnú náhodu a zlyhanie ľudského faktora.. Zo žalobného návrhu nie je zrejmé a zdôvodnené z akých dôvodov je primeraným zadosťučinením - výška požadovanej nemajetkovej ujmy u jednotlivých žalobcov tak, ako to požadujú. M. návrh a k nemu priložené doklady nepriaznivé následky vo zvýšenej miere a neprimeranej miere nepreukazujú. X. žalovaného v 1. rade nedošlo v značnej miere k zníženiu dôstojnosti žalobcov a ich vážnosti v spoločnosti. K. prípadu, ktoré boli preukázané doterajšími dôkazmi najmä v trestnom konaní, nenasvedčujú tomu, že okolnosti za ktorých k porušeniu práva žalovaným v 1. rade sú tak výnimočné, hodné osobitého zreteľa, že by súd mohol bezo všetkého

rozhodnúť o nemajetkovej ujme. K takýmto nešťastným dopravným nehodám dochádza, aj s takými bohužiaľ tragickými následkami a tieto okolnosti so sebou prináša prevádzka motorového vozidla a zlyhanie ľudského faktora. M. žalovaného v 1. rade bol jediným konaním žalovaného, aj keď jeho účinky sú neodstrániteľné a pretrvávali dlhší čas. T. k satisfakčnej podobe žalovaného nároku a tej skutočnosti, že morálne zadosťučinenie má prednosť pred finančným odškodnením je nepochybné to, že žalovaný v 1. rade sa dňa XX.XX.XXXX spolu so svojou manželkou dostavil do bydliska poškodenej, kde bola prítomná jej sestra H. W. (žalobkyňa v 5. rade) a jej svokra (žalobkyňa v 3. rade) a došlo k plnému poskytnutiu morálneho zadosťučinenia, nakoľko svoj čin ospravedlnil a oľutoval ho. Aj žalovaného sa nešťastná udalosť silno dotkla a dodnes dotýka. T. mať na svedomí smrť iného človeka, je bremenom na celý život. Po nehode takmer X mesiace nemohol nič zjesť, schudol XX kg a musel navštíviť lekára, aby mu predpísal lieky na ukľudnenie. Q. aj psychologické pracovisko v W., avšak na druhé stretnutie už nešiel, nakoľko terapeutka mu zabezpečila prítomnosť právnika, lenže on potreboval psychologickú a psychiatrickú intervenciu. Q. nehoda zasiahla aj celú jeho rodinu, i keď sa títo mu snažili pomôcť vyrovnať sa so situáciou. D. tohto bolo aj to, že nesplnil si svoju povinnosť (respektíve ju splnil neskoro) podľa § 10 ods. X písm. a) zákona č. XXX/XXXX Z.z. - po lehote oznámil poistnú udalosť žalovanému v 2. rade na vrub povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a už v súčasnosti a aj do budúca znáša jeho regresné práva, ktoré tento realizuje a vyplývajú z plnení, ktoré poistiteľ poškodeným na tento vrub bol poskytol. M. pracuje ako robotník v spoločnosti Z. E., sídlo Q. 4, W. a jeho mesačný príjem činí cca XXX €. Má manželku, X deti - troch synov (XX, XX, a XX roční), ktorí i keď pracujú, stále žijú s ním v spoločnej domácnosti a sú odkázaní na jeho pomoc. Na výživu je však plne odkázaná jeho dcéra, ktorá navštevuje vysokoškolské štúdium. H. majetkové pomery tvorí len rodinný dom, ktorý obýva celá jeho rodina a ktorý je zaťažený hypotékou na XX rokov. Z. majetok nevlastní. M. návrh a okruh v ňom stanovených účastníkov - žalobcov a samotná požadovaná satisfakcia vo výške XXX.XXX P., spolu s prípadnými súdnymi trovami a trovami právneho zastúpenia sú pre neho Xikvidačné a nemôže tieto nároky splniť ani v percentuálnom zlomku.

3. M. v 2. rade vo vyjadrení k návrhu z X.X.XXXX uviedol, že žalovaný v 2. rade uzavrel so žalovaným v 1. rade poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s účinnosťou od XX.X.XXXX na neurčito. R. zmluvou bolo poistené motorové vozidlo zn. T. A., ev. č. E. C. O., T. W.. D. nehodu z XX.XX.XXXX eviduje žalovaný v 2. rade pod č. XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. M. si u žalovaného v 2. rade uplatnili nárok na náhradu škody - uplatnené náklady sa týkali pohrebných a cintorínskych služieb, nákladov na vyhotovenie pomníka atď. S poukazom na ust. § 4 ods. X zákona o R. žalovaný v 2. rade nahradil žalobcom náklady spojené s pohrebom vo výške X.XXX,XX P.. S názorom žalobcov, že nemajetková ujma spočívajúca v zásahu so ich osobnostných práv, je predmetom povinného zmluvného poistenia sa žalovaný v 2. rade nestotožňuje. T. na to žiadal, aby súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol.

4. N. č.k. XXC/XXX/XXXX - XXX zo dňa XX.X.XXXX súd žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu XX.XXX,- P., žalobcovi v 2. rade sumu XX.XXX,- P., žalobkyni v 3. rade sumu X.XXX,- P., žalobcovi v 4. rade sumu X.XXX,- P., žalobkyni v 5. rade sumu XX.XXX,- P.. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. M. v X.,X. a 5. rade priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu XXX%. M. v 1. a 2. rade vo vzťahu k žalobcom v 3. a 4. rade náhradu trov konania nepriznal. M. v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške X.XXX,- P..

5. X. súd v W. uznesením č.k. XXCo/XXX/XXXX - XXX zo dňa XX.X.XXXX rozsudok súdu prvej inštancie na základe odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade a žalobcov v 3. a 4. rade zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a ďalšie rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie správne posúdil vecnú pasívnu legitimáciu žalovaných v 1. a 2. rade. M. v 1. rade zodpovedá za nemajetkovú ujmu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, nakoľko v čase dopravnej nehody motorové vozidlo riadil. H. zodpovednosť bola daná porušením pravidiel cestnej premávky, pričom jeho vina bola konštatovaná i právoplatným trestným rozkazom. K. súd konštatuje, že ust. § 11 a nasl. OZ poskytuje právny základ nároku na náhradu imateriálnej ujmy spôsobenej jednotlivcami usmrtením jeho blízkej osoby. R. prostriedkom ochrany proti takému zásahu je návrh, ktorým sa fyzická osoba domáha podľa ustanovení o ochrane osobnosti primeraného zadosťučinenia, ktoré môže mať i podobu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia nemuseli v konaní preukazovať, že došlo v značnej miere k ich zníženiu dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti (bod XX. odôvodnenia). K. súd ďalej uviedol, že za spôsobenú škodu zodpovedá osoba bez ohľadu na to, či je, alebo nie je majetná. Aj keď žalovaný v 1. rade by momentálne nemal, resp. má nízky príjem, nie je vylúčené, že ho v budúcnosti

bude mať, príjem sa mu zvýši a pod. (bod XX. odôvodnenia). Vo vzťahu k vecnej legitimácii žalovaného v 2. rade vyplývajúcej z aplikácie § XX ods. X M. odvolací súd potvrdil ako správnu argumentáciu súdu prvej inštancie, keď doplnil, že zásah do osobnostných práv žalobcov (do ich práva na súkromný a rodinný život) stratou najbližšieho človeka, matky, dcéry a sestry v dôsledku čoho utrpeli psychickú ujmu, bol spôsobený prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa vzťahovalo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu u žalovaného v 2. rade. K. súd však ďalej uviedol, že je nepreskúmateľné, aké kritériá súd prvej inštancie zohľadňoval pri priznávaní nemajetkovej ujmy žalobcom. R. súdu prvej inštancie tak bolo opätovne vypočuť žalobcov v 3. a 4. rade na vzájomné vzťahy k dcére J. X., opätovne posúdiť výšku priznanej nemajetkovej ujmy a zohľadniť otázku prípadnej hmotnej závislosti pozostalých na usmrtenej osobe, akým spôsobom, ako často, za akých okolností sa stretávali, či jej poskytovali nejakú pomoc, resp. ona im. R. súdu prvej inštancie ďalej bolo vyhodnotiť a prihliadať na okolnosti na strane zodpovednej osoby - postoj žalovaného v 1. rade (ľútosť, náhrada škody, ospravedlnenie a pod.), dopad udalosti do duševnej sféry pôvodcu - fyzickej osoby, jeho majetkové pomery, mieru zavinenia.

6. Y. vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu, výsluchom žalobkyne v 3. rade, žalobkyne v 5. rade, zákonného zástupcu žalobcov v 1. a 2. rade G. W., svedka J. F., Y. U. X., Z.. M. X., J. X., obsahom spisu K. súdu W. sp.zn. XT/XX/XXXX, spisu K. súdu Trnava sp. zn. XXP/X/XXXX, rodným a úmrtným listom nebohej, rodnými listami maloletých žalobcov v 1. a 2. rade, úmrtným listom manžela nebohej, výpisom z hľadania poisťovateľa podľa P., poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX, výpisom z inkasného účtu poistnej zmluvy za obdobie od XX.X.XXXX do X.X.XXXX, oznámením o poistnom plnení z XX.X.XXXX, vyjadrením J. financií SR z XX.X.XXXX, fotodokumentáciou rodinného života žalobcov, potvrdeniami o príjme žalovaného v 1. rade, na základe pokynu odvolacieho súdu doplnil dokazovanie o výsluch žalobcov v 3. a 4. rade, žalovaného v 1. rade, opätovný výsluch svedkyne J. X., výsluch svedka J. X., oboznámením D. o skončení pracovného pomeru žalovaného v 1. rade z XX.X.XXXX, potvrdením C. E. o zaradení do zoznamu uchádzačov o prácu, rozhodnutím Y. poisťovne zo XX.X.XXXX o priznaní dávky v nezamestnanosti, pracovnou zmluvou z XX.X.XXXX, vyjadrenia žalovaného v 1. rade z X.XX.XXXX, a zistil tento skutkový stav veci:

7. N. K. súdu W. zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn.: XT/XX/XXXX, právoplatným a vykonateľným dňa XX.XX.XXXX bol žalovaný v 1. rade uznaný vinným, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod po ceste XXX/XXXXX v obci J. v km X,X pred rodinným domom č. XX viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. T. A. ev. č.: E., pričom pri predchádzaní pred ním idúceho bicykla K. relax, ktorý prechádzal X,X m od pravého okraja cesty a ktorý viedla poškodená J. X. nedodržal bezpečný bočný odstup od cyklistky v dôsledku čoho pravou prednou časťou vozidla narazil do zadného kolesa bicykla a v dôsledku nárazu telo cyklistky rotovalo smerom k vozidlu a zadnou časťou tela narazilo na oblasť čelného skla a následne bolo odhodené mimo vozidla a dopadlo mimo jazdnú dráhu vozidla, následkom čoho poškodená J. X. utrpela početné poranenia, najmä krvný výron mäkkých lebečných pokrývok na záhlaví vpravo a v zadnej časti pravej temenno-spánkovej oblasti hlavy, krvný výron pod tvrdou a mäkkými blanami mozgu, mierne zakrvácanie do komôr mozgu, opuch mozgu, úplné roztrhnutie väzivového spojenia medzi lebečnou spodinou a krčnou chrbticou s pomliaždením a prerušením mozgového kmeňa. zlomeninu krčnej chrbtice medzi 5. a 6. krčným stavcom, zlomeninu hrudnej chrbtice medzi 1. a 2. hrudným stavcom, zlomeniny rebier vpravo s trhlinami pohrudnice a medzirebrového svalstva. zakrvácanie do pohrudnicových dutín, pomliaždenie oboch pľúc a ďalšie, ktorým zraneniam na mieste podľahla. M. v rade 1/ svojim vyššie popísaným konaním spôsobil poškodenej J. X. z nedbanlivosti smrť a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, a teda žalovaný v rade 1/ spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. X písm. a) W. zákona. Za to bol odsúdený podľa § XXX ods. X W. zákona s použitím § 36 písm. j), §X8 ods. 2, ods. 3 W. zákona na trest odňatia slobody, s jeho podmienečným odkladom na skúšobnú dobu X roky. W. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na X rokov.

8. Z listín predložených žalovaným v 2. rade bolo zistené, že žalovaný v 2. rade uzavrel so žalovaným v 1. rade poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s účinnosťou od XX.X.XXXX na neurčito. R. zmluvou bolo poistené motorové vozidlo zn. T. A., ev. č. E. C. O., T. W D. nehodu z XX.XX.XXXX eviduje žalovaný v 2. rade pod č. XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. M. si u žalovaného v 2. rade uplatnili nárok na náhradu škody - uplatnené náklady sa týkali pohrebných a cintorínskych služieb, nákladov na vyhotovenie pomníka atď. S poukazom na ust. § 4 ods. X zákona o R. žalovaný v 2. rade nahradil žalobcom náklady spojené s pohrebom vo výške X.XXX,XX P..

9. Q. J. X. v čase svojej smrti žila v J. v domácnosti jej svokry. T. dve maloleté deti (žalobcov v 1. a 2. rade), ktoré boli v čase jej smrti vo veku XX a X rokov. R. smrťou matky žalobcovia v 1. a 2. rade prišli aj o svojho otca, ktorý tragicky zahynul v roku XXXX, v čase keď mal žalobca v 1. rade X roky, žalobca v 2. rade X rok. T. vypočutí svedkovia a strany sa zhodli, že nebohá sa o deti starala vzorne. V dôsledku smrti oboch rodičov boli žalobcovia v 1. a 2. rade spočiatku v starostlivosti ich strýka (brata ich otca), na základe rozsudku K. súdu W. sp. zn. XXP/X/XXXX z XX.X.XXXXvšak boli zverení do náhradnej osobnej starostlivosti žalobkyne v 5. rade a jej manžela. T. žalobcovia a svedkovia zhodne uvádzali, že maloletí synovia smrť matky znášali mimoriadne ťažko, keďže po smrti otca na ňu boli veľmi naviazaní (predovšetkým žalobca v 1. rade, ktorý si pamätal prežitú traumu zo smrti otca). M. v 3. rade uvádzala, že chlapci boli po smrti matky smutní, nedalo sa s nimi rozprávať. Y. po smrti otca prežil už druhú tragédiu, chlapci boli taký zamyslení. Po smrti manžela sa nebohá o deti starala sama, varila im, vodila ich do školy. S výchovou detí jej pomáhali žalobcovia v 3. a 4. rade (jej rodičia), jej svokra a žalobkyňa v 5. rade (jej sestra, ktorá žila s rodinou v rovnakej dedine).

XX. Z výpovedí žalobkyne v 3. rade, matky nebohej J. X., súd zistil, že po tom, ako sa nebohá vydala, žili spolu s manželom v dome svokry v J.. N. nebohej žili v byte v X. Q. D., pričom sa starali o ťažko chorého syna. Po tom ako dcéra ovdovela, žalobkyňa bola týždenne u nej, pri deťoch, o ktoré sa starala. Vo vzťahu s dcérou žalobkyňa v 3. rade zdôrazňovala, že sa o seba navzájom obávali, vzhľadom na ťažkú životnú situáciu a tragické udalosti, ktoré ich postihli (choroba syna žalobkyne v 3. rade, smrť manžela nebohej) a snažili sa ochraňovať. T. sa rozprávali, aké to bude, keď chlapci vyrastú, ako budú chodiť do školy. M. nebohej pomáhala so starostlivosťou o deti, keď potrebovala pomoc, a musela ísť k lekárovi, stačilo, aby žalobkyni zavolala, vždy sa prišla o deti postarať. D. navštevovala autobusom, a to vždy, keď jej to dovoľovala starostlivosť o jej chorého syna. X. týždeň tam raz bola, keď ju navštívila, tak tam bola celý deň od rána do večera. R. rok dcéra nechcela aby žalobkyňa chodila za ňou do J., asi kvôli svokre, ktorá jej ich návštevy vytýkala, bála sa, že sa tam nasťahujú. S dcérou sa stretávali na meniny, narodeniny, cez T. a sviatky. Y. Y. bol u nej asi na týždeň cez prázdniny, mladšieho jej dcéra nedávala. Y. nebohej k žalobkyni veľmi nemohli chodiť kvôli jej synovi, ktorý máva vážne epileptické záchvaty. D. dávali peniaze, keď ešte žil zať R., dali im XX.XXX,- Sk na kuchyňu. Po smrti manžela nebohá nechcela od svokry, u ktorej bývala odísť, pretože deti boli malé, nemala peniaze a všetko tam mali porobené. M. vnukom dávala na narodeniny XX,-P., na meniny XX,- Eur a obom dcéram rovnaké sumy pri rovnakých príležitostiach. M. jej tak X-X krát do roka kupovala mäso, asi každý mesiac jej posielala vajíčka. S manželom od dcéry za jej života nič nepotrebovali. Y. dcéry v tak mladom veku žalobkyňa znášala veľmi ťažko, podľa svojich slov to však nemohla dať poriadne najavo, nakoľko má aj ťažko chorého syna. V deň nehody mala žalobkyňa v 3. rade dcére blahoželať k narodeninám, volali spolu a mali sa stretnúť. R. sa však dozvedela už len to, že je mŕtva. Po jej smrti musela žalobkyňa užívať lieky na upokojenie aj na tlak, stále ju má pred očami a nikdy nezabudne na ňu, ani na zaťa. W. rok, keď sa to stalo, bol pre nich veľmi ťažký. V súčasnosti však musia žiť ďalej, hlavne pre chlapcov. M. uviedla, že žalovaného v 1. rade prvý krát videla až na pojednávaní XX.X.XXXX. Q. u nich nebol, žiadnym spôsobom ich neodškodnil a neospravedlnil sa jej za to, že jej zabil dcéru.

XX. T. na zlý zdravotný stav žalobcu vo 4. rade, súd v zmysle § 195 ods. X C.s.p. jeho výsluch nahradil písomným vyjadrením, v rámci ktorého žalobca vo 4. rade uviedol, že mal s dcérou veľmi dobrý vzťah, od malička sa o ňu staral (vodil ju do školy, k lekárovi, pomáhal s učivom). J. s výchovou detí pomáhal a bol jej oporou. O. na výlety, do kina, na kúpalisko, ako celá rodina navštevovali príbuzných na Y. a v A.. M. vo 4. rade ich vzťah s nebohou popisoval ako láskyplný, nikdy nemali žiaden konflikt. S manželom R. bola dcéra šťastná. M. vo 4. rade s manželkou im morálne aj finančne pomáhali, aj počas manželstva spolu naďalej vychádzali dobre a nemali žiadne nezhody. J. aj s manželom k nim chodievali na návštevu každú druhú nedeľu, počas sviatkov, prípadne narodením. M. o 4. rade chodieval na návštevy k nim zo začiatku častejšie na bicykli, po čase sa kvôli prístupu svokry s dcérou dohodol, že sa budú častejšie u žalobcu doma. R. si telefonovali. Vo výchove dcére nepomáhal, zvládala ju s mužom sama, a on im do nej nechcel zasahovať. X. bola dcéra slobodná, pomáhala s domácimi prácami, finančne začala prispievať na domácnosť až vtedy, keď bola zamestnaná. S manželom chodila vypomáhať počas zabíjačky. R. dcére poskytli tak, že vystrojili svadbu, ktorú celú hradili, počas manželstva jej pomohli so zakúpením elektrospotrebičov, dali jej finančnú hotovosť. O. k narodeninám a meninám dávali peniaze a oblečenie. X. ovdovela, dali jej XX.XXX,- Sk na kuchynskú linku. D. jej mäso a vajcia. M. vo 4. rade uviedol, že od dcéry by peniaze nezobral. Y. a dcéra žalobcu vo 4. rade mali s nebohou veľmi silný, srdcervúci vzťah, vždy si pomáhali ako najlepšie vedeli. D. H. bývala v jednej dedine, od detstva mali dobrý vzťah ako

najlepšie kamarátky. Po smrti zaťa nemohli dcéru s deťmi prichýliť k sebe, keďže bývajú v dvojizbovom byte, kde žijú s duševne chorým synom. Na pomoc s bytom finančné prostriedky nemali. M. vo 4. rade žalovaného v 1. rade nikdy nevidel, jeho pomery nepozná.

XX. M. v 5. rade, sestra nebohej a poručníčka žalobcov v 1. a 2. rade, vo svojej výpovedi uviedla, že Y. Y. R. to znášali veľmi ťažko. V ten deň boli v škole, sestra išla pre nich. Do školy však už neprišla. Q. ako to chlapcom oznámiť, nakoniec privolali ľudí z dobrého anjela, ktorí to chlapcom vysvetlili. T. sa potom rozplakali, bol problém ich upokojiť. D. stratili druhého rodiča, pričom Y. mal v čase otcovej smrti štyri roky. Už vtedy, keď prišiel o otca, tak sa mu vysvetľovalo, že išiel do nebíčka, a veľmi často sa na neho vypytoval. X. im z dobrého anjela potom hovorili, že už aj mamina odišla, bolo veľmi ťažké im vysvetliť, že ostali sami. I. sa do seba, nechceli sa o tom, rozprávať. Aj keď pred nimi žalobkyňa túto tému otvárala, keď nechcela, aby to držali v sebe, vždy rozhovor odmietali a skôr sa rozplakali. D. boli vyšetrené psychiatričkou v U. T., ktorá uviedla, že Y. rodičia veľmi chýbajú a R. je uzavretý do seba. T. zle to znášali aj v škole, všetci sa na nich pozerali, hovorili o nich, že sú siroty, zastavovali ich po dedine a ľutovali ich. M. v 5. rade so sestrou mala veľmi dobrý vzťah, chodievali na výlety, stretávali sa takmer denne. O. spolu von aj s deťmi na detské ihriská, do kina. X. sa to stalo, bola práve v práci, to že mala sestra nehodu jej oznámili telefonicky. M. sa vypýtala z práce a volala kamarátke, či by po ňu neprišla, že nie je schopná ísť autobusom. K. po ňu prišli a odviezli ju na miesto nehody. Y. tam už ležala, bola zakrytá. M. si pamätá, že bola strašná zima, celá sa triasla. R. jej povedali že má ísť domov. Po príchode domov jej manžel volal zdravotnú sestru, ktorá jej pichla niečo na upokojenie. U. to najhoršia noc života žalobkyne. Na druhý deň jej lekárka predpísala lieky na upokojenie, brala diazepam, v priebehu týždňa schudla X kíl. Na druhý deň po nehode mala mať sestra narodeniny, namiesto toho, aby jej šla blahoželať, išla jej vyberať truhlu. To všetko im spôsobil pán X.. Y. pochovala deň pred T.. U. veľká zima, počas pohrebu im deti ochoreli. T. deti žalobkyne rovnako veľmi ťažko znášali smrť ich krstnej mami, ktorá bola poslednou osobou, ktorá ich viedla k prijímaniu. Aj Y. mal v ten istý rok prijímanie, ktoré zvládol veľmi ťažko. R. výzve, aby sa za deti postavili rodičia, sa rozplakal. M. aj následne celú situáciu znášala veľmi ťažko, denne do práce chodila cestou, kde jej zabili sestru. V práci bola nepozorná, zanedbávala svoje povinnosti. O mesiac sa rozhodla, že sa musím z dediny odsťahovať, keďže v nej nemohla spávať a existovať. N. sa ísť za mamou, aby ju z toho psychického stavu dostala. V súvislosti so zverením detí bola vyšetrené psychologičkou, pričom z vyšetrenia vyplynul záver, že som psychicky labilná v dôsledku usmrtenia sestry. T. bola za účelom posúdenia, či schopná vychovávať chlapcov.

XX. Z obsahu spisu K. súdu W., sp.zn. XXP/X/XXXX bolo zistené, že podľa znaleckého posudku R.. J. F., R.., súdnej znalkyne z odboru psychológia je M. v 5. rade v snahe získať maloletých do svojej starostlivosti premotivovaná, pričom tento záujem o ich šťastie a vzťah k obom maloletým prekrýva aj vzťah k vlastným deťom; podnietil ju a jej manžela k zásadnému riešeniu samostatného bývania. H. výchovný prístup k maloletým deťom je skôr liberálny, determinovaný aj blízkym vzťahom k neb. sestre, matke maloletých, pričom psychotrauma zo straty sestry nie je a ešte ani nemôže byť spracovaná. R. záveru znaleckého posudku je osobnosť žalobkyne v 5. rade priemerne diferencovaná, pôvodne extrovertná, v súčasnosti výrazne labilnejšia. Aj následkom psychotraumatizácie z úmrtia sestry sa u nej manifestuje uzavretosť a psychosomatická vypätosť.

XX. Z výpovede žalovaného v 1. rade dňa XX.X.XXXX a z jeho písomného vyjadrenia z X.XX.XXXX vyplýva, že žije pre svoju rodinu a vždy mal obavu, či ju bude schopný zabezpečiť. Po nehode bol v zlom psychickom stave, dva mesiace nič nejedol, rapídne schudol, mal výčitky svedomia. Po nehode sa bol ospravedlniť v J., bola tam prítomná žalobkyňa v 5. rade a svokra. T. nevedel, že to nie je matka nebohej. Aj keď sa rodine ospravedlnil, nedostavila sa žiadna úľava a dodnes sa cíti vinný. Q. sa sústrediť ani pri práci, nevie spávať. S príbuznými či priateľmi sa o tom nerozpráva, pokiaľ nemusia, tak sa to nepripomína. Na naliehanie rodiny sa obrátil aj na linku dôvery pre obete dopravných nehôd, ponúknutá mu bola právna pomoc, ktorú však odmietol. Q. tomu, že získal vodičský preukaz už pred tromi rokmi, ešte od nehody nesedel za volantom. I., že spravil hroznú chybu a za jednu sekundu zmenil osudy niekoľkých rodín vrátane jeho. Je mu to ľúto, len nechce aby za jeho chyby doplácala jeho rodina. Zo žalovaným predložených listín bolo zistené, že na základe D. o skončení pracovného pomeru z XX.X.XXXX ukončil pracovný pomer u zamestnávateľa dňom XX.X.XXXX z dôvodu nadbytočnosti, pričom mu vznikol nárok na odstupné vo výške päťnásobku mesačného zárobku a priznaná mimoriadna odmena vo výške X priemerného mesačného zárobku. M. uviedol, že odstupné dostal vo výške okolo X.XXX,- P.. M. bol od XX.X.XXXX zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pričom rozhodnutím Y. poisťovne zo XX.X.XXXX mu bola priznaná dávka v nezamestnanosti vo výške XX%

denného vymeriavacieho základu XX,XXXX P. od XX.X.XXXX. D. XX.X.XXXX uzavrel žalovaný v 1. rade pracovnú zmluvu so spoločnosťou U. D. Y. s.r.o., v nástupom do práce XX.X.XXXX a mesačnou mzdou vo výške X.XXX,- P. brutto s možnosťou vyplácania pohyblivej čiastky mzdy - bonusu. M. uviedol, že jeho príjem sa pohybuje medzi XXX až XXX,- P..

XX. Z výpovede G. W., poručníka žalobcov v 1. a 2. rade a manžela žalobkyne v 5. rade, bolo zistené, že jeho manželku smrť jej sestry veľmi zasiahla. N. sa dávala dokopy, po psychickej a fyzickej stránke, došlo u nej k výraznému úbytku telesnej hmotnosti. D. boli spočiatku zdráhavé, v ich domácnosti boli od jari roku XXXX, kedy im boli zverené. S deťmi sa poznali už predtým od malička, keďže sú ich krstní rodičia. V pohode si s nimi rozumeli. Y. matky im nepripomínali, spomenuli si na ňu pri výročiach. D. zobrali za svoje, s manželkou už v tom čase vychovávali ich dve dcéry. G. deťom zabezpečili pohodlie, zmenili bývanie, kúpili rodinný dom. V tejto súvislosti sa čerpal veľký úver. S manželkou sú obaja zamestnaní, on na XX hodinové zmeny, ona na X hodinové. S deťmi sa dali podľa jeho názoru v pohode dokopy, tieto postupne dospievajú. I. odškodné je adekvátne aj za tie roky, ale aj do budúcna, keďže majú záujem zabezpečiť deťom vzdelanie tak, ako by to chcela ich matka. M. v 4. rade, otec zosnulej, jej smrť znášal aj znáša doteraz veľmi ťažko. Q. tej nespravodlivosti a tomu, že sa stále musia niečoho dožadovať. V súčasnosti má veľké zdravotné problémy, smrť dcéry ho však stále trápi. Je v pokročilom veku, po smrti dcéry zostal uzavretý a ani v spomienkach sa k tejto udalosti nechce vracať. X. o tom hovoria, vedie to iba k rozčúleniu a negatívnym prejavom. M. v X. rade a jeho manželka mali 4 deti, nebohá J. bola jeho prvorodená, bola jeho miláčikom. H. smrť má na neho zlý dopad, hoci postupom času si už na situáciu zvykol a snaží sa s ňou zmieriť. J. ho viac trápi jeho zdravotný stav. M. v 3. rade nebohú po tom, ako J. zostala vdovou, navštevovala, pomáhala jej materiálne, od straty manžela ju podporovala. V tom čase zosnulá žila v spoločnej domácnosti so svokrou od roku XXXX, teda od smrti manžela, v rodinnom dome, do ktorého prišla ak nevesta. W. dom jej nepatril, bývala v ňom so svojou svorkou a deťmi. M. v 3. rade sa musí starať aj o chorého syna, ale nebohú navštevovala aspoň raz do týždňa. Q. ju aj jej otec, aj spolu s manželom žalobkyne v 5. rade, pomáhali okolo domu, v záhrade. J. X. sa zamestnala na skrátený úväzok, aby mohla byť s deťmi. H. príjem preto finančne nepostačoval, a preto pomoc od jej rodičov bola nevyhnutná. R. X. ich, ani deti, nekontaktoval, iba druhý deň po nehode sa prišiel ospravedlniť, prítomná bola žalobkyňa v 5. rade a deti.

XX. Y. J. F., brat nebohej, na pojednávaní uviedol, že o smrti sestry sa dozvedel na základe telefonátu od žalobkyne v 5. rade, ktorá mu volala s plačom. Z. išiel domov za rodičmi, ktorí z tejto situácie boli zdrvení, nevedeli fungovať. Q. tomu nechcel uveriť, keďže jeho sestra mala veľmi ťažký život, už predtým prišla tragicky o manžela. M. v 5. rade vybavovala pohreb, aj on s mamou a otcom sa snažili pomôcť. Z. otec sa po tejto udalosti uzavrel do seba, nechcel dať najavo, ako to prežíva. J. užívala lieky, chodila aj na injekcie do nemocnice v období po tejto nehode. N. aj žalobkyňa v 5. rade. Q. bolo na tom to, že nehoda sa stala pred narodeninami sestry J. a hneď potom boli T.. O to intenzívnejšie túto stratu prežívali a museli sa ňou vysporiadať. R. ide o R. G. Y., títo smrť matky znášali ťažko. R. vzhľadom na jeho vek ešte situáciu veľmi nechápal, horšie to bolo so Y., ktorý bol starší, a uvedomoval si, že stratil rodičov. Y. H. spolu s manželom sa následne snažili dostať deti do opatery, aby im zabezpečili teplo rodiny, aby boli v ich blízkosti, v blízkosti starých rodičov a aby mali všetko, čo deti majú mať. N. všetko preto, aby pre deti vytvorili dobré náhradné prostredie.

XX. Y. U. X. vo svojej výpovedi uviedla, že so žalobkyňou v 5. rade ako aj s nebohou boli veľmi dobré kamarátky, veľmi dobre spolu vychádzali, o všetkom sa rozprávali. Z. rodinu táto situácia veľmi zle zasiahla. M. v 5. rade mala z tej udalosti veľkú traumu, museli sa odsťahovať z dediny, keďže nemohla chodiť po tom mieste. T. ju to ranilo. R. sa to aj na jej fyzickom stave, veľmi schudla, bola utrápená a nevedela sa s tou situáciou zmieriť. R. sa objavili zdravotné problémy. S chlapcami Y. G. R. svedkyňa prichádzala do kontaktu pomerne často, chodili do tej istej školy ako aj jej deti. U. s nimi v kontakte aj po smrti ich matky, boli uzavretí do seba, obaja boli veľmi zakríknutý a celé to zle znášali. Z. vzťah s mamou bol veľmi dobrý.

XX. Y. Z.. M. X. vo svojej výpovedi uviedla, že žalobkyňa v 5. rade je od malička jej veľmi dobrou kamarátkou, chodili spolu do školy. R. sa aj s nebohou, trávili spolu čas, chodili na diskotéky. M. v 5. rade a nebohá mali veľmi pekný súrodenecký vzťah. S celou rodinou sa stretávali, chodili na návštevu. V deň, kedy sa stala nehoda, sa chystali autom na vianočné nákupy, keď jej volala žalobkyňa v 5. rade, že či pre ňu môže prísť do obchodu, v ktorom pracovala a zobrať ju na miesto nehody. Na tom mieste to bolo hrozné, nebohá ležala na zemi, bolo tam to auto a zošrotovaný bicykel. T. sa žalobkyňa v 5. rade

prvý krát zrútila. Q. sa u nej prejavili veľké psychické problémy a trauma, výrazne schudla, bola iba kosť a koža, a k tomu sa pridali ďalšie zdravotné ťažkosti. N. na tom, psychicky veľmi zle bola aj ich matka. Po nebohej J. zostali dvaja chlapci, žalobkyňa v 5. rade bola ich krstnou mamou a brala ako povinnosť zobrať si deti k sebe. J. však riešiť zároveň vážnu situáciu, keďže spolu so svojou rodinou bývala u svokry, kde mali pre seba a ich dve deti jednu izbu, čo neboli vhodné podmienky. M. v 5. rade ich však veľmi chcela, mala ich rada ako vlastných. F. byty alebo domy, aby túto situáciu vyriešila. Q. kúpili rodinný dom, čo predstavovalo nemalé finančné náklady. M. v 5. rade musela riešiť úplne inú životnú situáciu, s ktorou nikdy nepočítala. O. zostať žiť v J., chceli tam prestavovať rodinný dom. V dôsledku toho, čo sa stalo, sa museli vrátiť do X., k čomu prispel aj nesúhlas jej svokry s tým, aby do domu priviedla chlapcov. Y. sa stretávala aj s deťmi nebohej J., ktorí túto udalosť prežívali veľmi ťažko. R. rokov predtým prišli tragicky o otca, ani sa z toho poriadne nespamätali a stratili aj matku. Na svoju mamu sa po otcovej smrti veľmi upli a po jej smrti zostali v šoku, najmä starší Y., ktorý bol zakríknutý, utiahnutejší do seba. X. sa stretli, tak veľa nerozprával. N. J. túto situáciu prežívali navonok rozdielne. H. otec o tom nehovoril, zostal veľmi tichý, neskôr sa u neho prejavili zdravotné problémy, jej matka sa zo situáciou nevedela zmieriť, čo je pochopiteľné, keď rodič prežije svoje dieťa. Aj teraz sa stáva, že sa rozplače, keď sa J. spomína.

XX. Y. J.N. X., svokra nebohej, vo svojej prvej výpovedi dňa XX.X.XXXX, že nebohá J. X. žila v jej domácnosti, bola za nevestu, po smrti syna s nimi žila X rokov. H. rodičia ju navštevovali veľmi málo, raz - dvakrát do roka. K. svojej dcére nepomáhali ani ju finančne nepodporovali, deti tam ani nechodili na prázdniny. Q. navštevovala svojich rodičov občas, nie veľmi často, vždy len tak na otočku, nikdy tam neprespávala. Y. jej finančne pomáhala, varila, ku koncu si nevesta vyhradila, že variť bude ona. Y. platila inkaso, oni hoci boli traja, jej prispievali polovičkou, a ona druhou polovicou. X. prišli rodičia nevesty na návštevu vôbec jej nepomáhali, ani po tom, ako bola po pôrode. T. jej nepomáhali ako sa vydala, bola u svokry. T., keď tam išla na návštevu, musela sa ohlásiť, že tam príde, mali také čudné vzťahy. T. sa čudovali, že po smrti syna svedkyne zostali bývať u svedkyne, veď zvyčajne sa dcéra ťahá k matke. N. nevesty majú syna, ktorý je ťažko chorý, oni sa o neho starajú. X. prišli k nim, tak sa vždy pohostili, keď chodili na návštevu zagratulovať, porozprávali sa. U. to taký zvláštny vzťah, s nimi sa nedalo, každý sme iný. X. sa nevesta chcela vrátiť do práce, svedkyňa tomu rozumela, kvôli jej psychickému stavu. Q. sa jej pýtala, či bude zvládať starostlivosť o deti, svedkyňa sa jej o deti starala, ale vzhľadom na svoj zdravotný stav nevládala, keďže deti boli malé. R. jej s nimi druhá nevesta. R. X. prišiel aj s manželkou, svedkyni ho bolo veľmi ľúto. R. sa ospravedlniť, že ju videl, ale nevie si vysvetliť, ako sa to stalo. T. sa ospravedlňoval, že je mu to ľúto. T. to stále nosia v sebe, svedkyňa stále berie tabletky. Na pojednávaní XX.XX.XXXX doplnila, že po smrti jej syna neveste pomáhala ako vedela. M. si na seba, tak sa rozhodli, že ostanú u nej bývať. K. mala X izbu, oni 3. Po manželovej nehode sa nevesta chcela zamestnať aj kvôli svojmu psychickému stavu. M. v domácnosti svedkyňa popisovala ako dobrý, vychádzali spolu, so starostlivosťou o deti neveste pomáhala. Y. sa o záhradku. Q. bola zvyknutá robiť, bola to starostlivá mama. Q. sa nehádali. M. v 5. rade, ktorá bývala v J., ich navštevovala aj dvakrát za deň, ako sestry a kmotry si rozumeli, chodili sa s deťmi hrávať. M. v 3. rade sa nestarala, lebo ona mala doma chorého syna. O tom, či žalobcovia v 3. a 4. rade poskytovali nebohej nejakú pomoc, svedkyňa nevedela. N. nebohej zaplatili polovicu nákladov na svadbu. N. nebohej dávali naturálne dary (kura, sliepku, vajíčka, zo zabíjačky, veci do domácnosti), deťom, keď mali meniny alebo narodeniny, ale o financiách jej nevesta nehovorila. Q. sa s rodičmi stretávala, keď boli oslavy, krstiny. A. tam chodila, keď bola na materskej, vtedy aj jedenkrát za X týždne. R. už menej. N. nebohej ich navštevovali na meniny a narodeniny detí a nevesty, pri významných sviatkoch (T., T. noc). Na rozdiel od pôvodnej výpovede svedkyňa uviedla, že žalobca v 5. rade na návštevy chodil niekedy na bicykli, hlavne v lete, žalobkyňa v 3. rade chodila častejšie. T. chodil len jeden z nich, keďže niekto musel ostať pri chorom synovi. K. ich návštev sa za celé obdobie nemenilo. R. návštev sa neveste a jej rodičia správali k sebe dobre, rozprávali sa ako rodina, vždy si mali čo povedať. T. medzi nebohou a deťmi svedkyňa popisovala ako vždy dobrý, keď odchádzala do práce, museli sa vždy rozlúčiť, bez toho nemohla odísť. J. taký zvyk, aj krížik na čelo im robila. D. na ňu boli až príliš naviazané, hlavne starší, ktorý priľnul k matke, keď nemal otca. Po jej smrti boli zamĺkli, iní, chodili k detskému psychológovi. W. sú už vyrovnanejší, starší. J. to až tak nevnímal, našiel si aj kamarátov. W. starší ostal samotár. J. pred svedkyňou už nespomínajú. O. spolu na cintorín, vždy keď k nej prídu, zapáliť sviečku.

XX. Y. J. X., strýko žalobcov v 1. a 2. rade vo výpovedi XX.XX.XXXX uviedol, že po smrti jeho brata sa nebohá stretávala s oboma stranami. U. u jeho mamy. Q. mala problémy s pracovným uplatnením, aj potom ako sa zamestnala ako upratovačka, nebola jej finančná situácia veľmi dobrá. Y. sa hlavne so

svojou rodinou, so sestrou H., ktorá ich brávala na dovolenku. T. vecí ale nebohá zvládala sama. T. detí a nebohej bol až do smrti ich otca úplne bežný. Po jeho smrti zostali citovo naviazaní iba na matku. Y. ako strýka, ani nikoho iného do vnútra nechceli dostať. R. roka po smrti matky žili žalobcovia v 1. a 2. rade u svedka, deti boli uzavreté, v psychickej traume. U. u nich aj J. anjeli, hneď po nehode. O. sú navonok vyrovnaní, nie sú taký uzavretí, mĺkvi ani smutní. W. prvý pol rok bol veľmi ťažký. T. medzi nebohou a žalobkyňou v 5. rade bol vždy dobrý, nemali medzi sebou konflikty. M. v 5. rade sestre pomáhala ako sa dalo. Po smrti manžela nebohej sa stretávali častejšie. T. žalobcov v 3. a 4. rade bol bežným rodičovským vzťahom medzi rodičmi a dospelou dcérou.

XX. R. zástupca žalobcov v 1. až 5. rade v záverečnej reči uviedol, že dokazovaním bolo preukázané, že smrťou J. X. bolo závažným, trvalým a neodstrániteľným spôsobom zasiahnuté do práv žalobcov na ochranu osobnosti, a to do práva na súkromný a rodinný život a rozvíjania citových vzťahov s blízkou osobou, ktorý zásah s ohľadom na jeho intenzitu, trvalosť a neodstrániteľnosť odôvodňuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. T. v rodine žalobcov v 1. až 5. rade boli veľmi dobré a smrť nebohej ich intenzívne zasiahla. J. žalobcovia boli na matku veľmi citovo naviazaní a jej smrť znášali veľmi ťažko s ohľadom na skutočnosť, že predtým im tragicky zahynul ich otec. T. medzi žalobcami v 3. a 4. rade a ich dcérou boli veľmi dobré a blízke a taktiež bol veľmi blízky a intenzívny vzťah medzi nebohou a jej sestrou - žalobkyňou v 5. rade. Y. náhrady nemajetkovej ujmy, ktorých priznania sa žalobcovia domáhajú spĺňajú kritériá primeranosti a proporcionality, úmyslom žalobcov nie je bezdôvodne alebo neprimerane sa obohatiť na tragickej smrti nebohej. M. nespochybňujú určitý negatívny dopad dopravnej nehody aj na život žalovaného v 1. rade, avšak priznanie požadovaných súm nie je neprimerané a nebude pre žalovaného v 1. rade pôsobiť likvidačne ani výrazne nezasiahne do jeho života v jeho majetkovej sfére, nakoľko všetky predmetné nároky sú v plnom rozsahu kryté povinným zmluvným poistením u žalovaného v 2. rade. R. neprimerané zohľadňovanie majetkových pomerov žalovaného v 1. rade, resp. dopadov, ktoré táto nehoda mala na jeho život, je pre účely priznania náhrady bez výraznejšieho právneho a dôkazného významu. R. kritériom by mal byť dopad smrti blízkej osoby na žalobcov.

XX. R. zástupca žalovaného v 1. rade v záverečnej reči uviedol, že osoby, ktoré požadujú nemajetkovú ujmu v peniazoch musia jednoznačne a bezpečne preukázať, že ujmu pociťovali v oveľa intenzívnejšej miere ako bežní ľudia. Q. žalobcov a jeho preukázania je len v čisto subjektívnej rovine. W. ujma u jednotlivých žalobcov nijakým spôsobom nie je preukázaná objektívne, a to či už lekárskymi správami, psychológom, znaleckým posudkom. Z výpovede p. W. vyplýva skutočnosť, že žalobca vo 4. rade v podstate túto ujmu nijakým spôsobom nepociťoval, že sa zaujímal iba o svoj zdravotný stav. Z výpovede svedkov pani X. a predovšetkým aj J. X. vyplýva, že vzťahy v rodine boli štandardné a bežné a neboli nijako výnimočné. W. tragická udalosť zasiahla aj žalovaného v X.rade, ktorý dodnes následky tejto nehody znáša, prišiel o zamestnanie, motorové vozidlo odvtedy neviedol a trpí psychickými poruchami. Po dopravnej nehode bol žalobca v X.rade v takom zlom psychickom stave, že neskoro zahlásil poistnú udalosť, čím porušil §X0 ods.1 písm. a) zákona o R.. Zo strany žalovaného v X.rade sa najbližším príbuzným zadosťučinenia dostalo, osobne sa ospravedlnil a svoj čin oľutoval a ľutuje.

XX. R. zástupca žalovaného v 2. rade v záverečnej reči uviedol, že zrušujúcim uznesením krajského súdu došlo k zrušeniu rozsudku v celku, teda aj vo vzťahu k žalobcom v 1. aj X rade, preto má žalovaný v X.rade za to, že pôvodne priznaná výška vo vzťahu k žalobcom v 1. a 2. rade nezodpovedá zásadám primeranosti a proporcionality, a preto navrhuje, aby súd v prípade priznávania náhrady nemajetkovej ujmy toto zohľadnil aj vo vzťahu k žalobcom v X aj 2. rade.

XX. R. § 11 K. zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

XX. R. § 1X ods. 1, 2, 3 K. zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. R. by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku X najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. T. náhrady podľa odseku X určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

XX. R. § 415 K. zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

XX. R. § 420 ods. X K. zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

XX. R. § 427 ods. X K. zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

XX. R. § 4 ods. X zák. č. XXX/XXXX Z.z. o povinnej zmluvnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

XX. R. § 4 ods. X zák. č. XXX/XXXX Z.z. o povinnej zmluvnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu
a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. X písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
d) ušlého zisku.

XX. R. § X5 ods. 1 zák. č. XXX/XXXX Z.z. o povinnej zmluvnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. R. je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

XX. V konaní bolo preukázané, že žalovaný v 1. rade zapríčinil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo k úmrtiu J. X., za čo bol právoplatným rozsudkom K. súdu W. sp. zn. XT/XXX/XXXX z XX.XX.XXXX uznaný vinným z prečinu usmrtenia v zmysle § X49 ods. 1, ods. X písm. a) W. zákona. M. žalovaného v 1. rade je ustálená podľa § 420 ods. X K. zákonníka, keď ako vodič motorového vozidla spôsobil škodu porušením právnej povinnosti. R. § 420 ods. 1 K. zákonníka predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie s tým, že uvedené predpoklady musia byť splnené kumulatívne. Y. vychádzal z ust. § 193 C.s.p., podľa ktorého je súd okrem iných rozhodnutí v civilnom sporovom konaní viazaný aj rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. G. žalovaného v 1. rade, že pri prevádzke motorových vozidiel sa takéto nehody stávajú, ho žiadnym spôsobom zodpovednosti za porušenie právnej povinnosti, ktorého sa dopustil, nezbavuje. X. súd v W. v uznesení z XX.X.XXXX tento záver súdu prvého stupňa potvrdil v bode XX., keď túto argumentáciu žalovaného v 1. rade označil za irelevantnú.

XX. M. sa v konaní domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. X K. zákonníka s odôvodnením, že konaním žalovaného v 1. rade došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ich súkromný a rodinný život, chránených v § XX K. zákonníka, vzhľadom na charakter následku, ktorý je trvalý a neodstrániteľný. M. so žalobcami súd konštatuje, že nečakaným a šokujúcim úmrtím najbližšej príbuznej žalobcov došlo k závažnému zásahu do ich osobnostných práv (práva na súkromie a rodinný život), pričom následok tohto zásahu je nenapraviteľný. R. úmrtí nemôže žiadne zadosťučinenie odčiniť vzniknutú ujmu, ktorá má absolútny charakter. R. ustálenej praxe je daná aplikácia § 11 a § 13 K. zákonníka, v dôsledku čoho je žalovaný v 1. rade zodpovedný aj za nemajetkovú ujmu spôsobenú žalobcom prevádzkou dopravného prostriedku. Aj odvolací súd v bode XX. uznesenia z XX.X.XXXX odkázal na konštantnú judikatúru a prax súdov, ktorá ustálila vznik nemajetkovej ujmy pozostalým i v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, viď rozhodnutia NS SR, napr. sp. zn. XCdo/XXX/XXXX z XX.X.XXXX, sp. zn. XCdo XXX/XXXX, sp. zn. XCdo XXX/XXXX, sp. zn. XCdo/XXX/XXXX. D., že ustanovenie § 11 a nasl. OZ poskytuje právny základ nároku na náhradu imateriálnej ujmy spôsobenej jednotlivcami usmrtením jeho blízkej osoby. V prípade, že interpersonálne väzby tvoriace základ a rámec súkromného života jednotlivca dosahujú určitú intenzitu a vykazujú určité ďalšie charakteristiky, môže takouto deštrukciou vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia ako

čiastkového práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konanie pôvodcu je protiprávne, je objektívne spôsobilé do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom nemajetkovej ujmy.

XX. X. súd v W. v rozsudku sp. zn. XXCo/XX/XXXX z XX.X.XXXX, na ktorý sa odvolával právny zástupca žalovaného v 1. rade zhodne s vyššie citovanou argumentáciou odvolacieho súdu uviedol, že uviedol, že „Q. nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd podľa citovaného § 13 ods. X K.. zák. priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca. D. priznania náhrady v citovanom ustanovení (značné zníženie dôstojnosti fyzickej osoby v značnej miere alebo jej vážnosti v spoločnosti) uvedené len demonštratívne. M. tu stanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je splnená vtedy, keď sa materiálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. R. priznania náhrady nemajetkovej náhrady v peniazoch je potom vždy existencia závažnej ujmy. Za takú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo intenzitu zásahu jeho trvania alebo dopad alebo dôsledky považuje za ujmu značnú. R. však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a v čase (v tej istej situácii, prípadne v tom istom spoločenskom postavení) podobne vnímala aj každá iná fyzická osoba (porovnaj v tomto smere judikát R XX/XXXX)“. T. k uvedenému nemožno akceptovať vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného v záverečnej reči, že na vznik nároku by žalobcovia museli preukázať, že ujmu pociťovali v oveľa intenzívnejšej miere ako bežní ľudia, keďže tento záver z citovaného odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva. R. posúdenie toho, na aké zadosťučinenie (morálne alebo materiálne) má dotknutá fyzická osoba právo, je rozhodujúca objektívna povaha (charakter) zásahu a objektívna povaha (charakter) vzniknutej ujmy.

XX. M. stanovené predpoklady pre vznik zodpovednosti za protiprávny zásah do osobnostných práv žalobcov, ako aj pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, boli tak v prípade žalovaného v 1. rade naplnené (neoprávnený zásah do chráneného osobnostného práva fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý porušiť osobnosť fyzickej osoby, nemajetková ujma v jej osobnostnej integrite a príčinná súvislosť medzi nimi). G. žalovaného v 2. rade o tom, že nie je daná priama a bezprostredná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a nemajetkovou ujmou uplatňovanou pozostalými, nemožno podľa názoru súdu akceptovať. W. zdôrazniť, že žalobcovia si v konaní neuplatňujú nároky na náhradu škody na ich zdraví, ktorá u nich bola vyvolaná úmrtím blízkej osoby, kedy by bolo prijateľné tvrdenie žalobcu, že ide o zásah sprostredkovaný. D. sa však nárokov za zásah do ich osobnostných práv, za trvalé obmedzenie ich súkromného a rodinného života (objektívna povaha zásahu v dôsledku smrti blízkej osoby). R. dôsledkom protiprávneho konania žalovaného v 1. rade bolo trvalé pretrhnutie väzieb a vzťahov medzi poškodenou aj žalobcami (objektívna povaha vzniknutej ujmy).

XX. M. smrť blízkej osoby môže vzhľadom k vzájomným úzkym a pevným sociálnym, morálnym a citovým väzbám predstavovať natoľko závažnú nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a napĺňanie osobnosti pozostalého, čo môže byť kvalifikované ako ujma znižujúca jeho dôstojnosť či vážnosť v spoločnosti (nález C. súdu A. republiky sp. zn. PL. ÚS XX/XX zo X.X.XXXX). Z tohto pohľadu ustanovenia K. zákonníka upravujú podmienky pre uplatnenie finančnej satisfakcie za ujmu spočívajúcu v zásahu do osobnostných práv v dôsledku smrti blízkej osoby. Y. blízkej osoby je pre väčšinu ľudí tou najväčšou stratou, s ktorou sa môžu vo svojom živote stretnúť (nález C. súdu A. republiky sp. zn. I. ÚS XXXX/XX z XX.XX.XXXX). R. šokujúca smrť matky, dcéry a sestry žalobcov predstavuje udalosť mimoriadnu s nenapraviteľným následkom, v prípade ktorej je morálna satisfakcia z hľadiska zadosťučinenia nepostačujúca.

XX. M. kritériami určenia výšky nemajetkovej ujmy sú závažnosť vzniknutej ujmy, ako i okolnosti za ktorých k porušeniu došlo. K. súd v bode XX. odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že Y. musí prihliadať okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ale i k požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. R. je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, inak napriek poskytnutému odškodneniu by sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obete porušenia D. o ľudských právach. Na druhej strane pri zachovaní proporcionality výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne.

XX. Y. matky pre žalobcov v 1. a 2. rade predstavovala nenávratnú deštrukciu medziľudských vzťahov, vytvárajúcich základ rodinného života. Y. človeka, na ktorom boli existenčne závislí, ktorý bol zdrojom materinskej lásky a, po predchádzajúcej náhlej smrti otca, základným článkom ich rodiny. T. na útly vek, v ktorom sa nachádzali žalobcovia v 1. a 2. rade v čase udalosti (Y. XX rokov, R. X rokov), je pre nich emocionálne vyrovnanie sa s touto situáciou mimoriadne náročné, pričom s prihliadnutím na okolnosti tohto prípadu im chýba aj opora druhého rodiča. Z výpovedí žalobcov a svedkov bolo preukázané, že chlapci priamo po smrti matky zostali uzavretí, o svojom prežívaní nedokázali hovoriť, a doposiaľ sa so smrťou matky nevyrovnali. V dôsledku straty jediného rodičia boli zároveň vystavení významným zmenám vo svojom živote, presťahovali sa do rodiny krstnej mamy, kde si museli zvykať na nové prostredie, museli sa vyrovnávať s pozornosťou okolia (ľudia ich zastavovali, v škole o nich hovorili, že sú siroty). J. žalobcovia v 1. a 2. rade boli zasiahnutí stratou osoby, ktorej nezastupiteľným poslaním bolo upevňovanie a pozitívne rozvíjanie citových vzťahov, odovzdávanie materinskej lásky a plnenie výchovného poslania. Z. absencia sa negatívne prejaví nielen vo sfére osobnostného prežívania, ale významným spôsobom ovplyvní celý ich budúci život. R. posudzovaní rozsahu spôsobenej ujmy v dôsledku protiprávneho konania žalovaného v 1. rade je priam žiaduce vychádzať aj z jeho vyjadrení v priebehu konania. M. v 1. rade uvádzal, že žije pre svoju rodinu, vždy sa obával, či ju dokáže zabezpečiť. Z vykonaného dokazovania možno dospieť k záveru, že to isté platilo aj o nebohej J. X., až do dňa jej smrti. M. a svedkovia zhodne uvádzali, že do smrti manžela žila v šťastnom a harmonickom vzťahu. Po tragickej smrti manžela, sa aj napriek ťažkej finančnej situácii (keď mala problémy s pracovným uplatnením, napokon sa zamestnala ako upratovačka s nízkym príjmom) vzorne starala o výchovu žalobcov v 1. a 2. rade a zabezpečovala všetky ich potreby. H. smrťou žalobcovia v 1. a 2. rade túto základnú oporu definitívne a neodvrátiteľne stratili, a to vo veľmi útlom veku X a XX rokov. P. dopad tejto udalosti je o to vyšší, že žalobcovia v 1. a 2. rade si vzhľadom na svoj vek uchovajú veľmi malé množstvo vlastných spomienok na matku a takmer žiadne na otca, keďže v mame stratili človeka, ktorý bol otcovi najbližší a ktorý im krátke chvíle spoločného šťastného života mohol priblížiť. R. názoru súdu je nepochybné, že ujmu spôsobenú smrťou rodiča by takto v danom mieste a v čase (v tej istej situácii) podobne vnímala aj rodina žalovaného v 1. rade a zároveň aj akákoľvek iná fyzická osoba. Na základe vykonaných zistení a obrazu o rodine nebohej nič nenasvedčuje tomu, že by pevnosť rodinných vzťahov nepretrvala v obdobnej miere a intenzite, ako ju popisuje žalovaný v 1. rade vo vzťahu k svojej rodine, keď uvádza, že hoci jeho deti sú už plnoleté a zárobkovočinné, sú odkázané na jeho pomoc. T. aj porovnania čiastok náhrad priznaných súdmi v obdobných prípadoch dospel súd k záveru, že mimoriadna závažnosť vzniknutej ujmy u žalobcov v 1. a 2. rade opodstatňuje priznanie výšky náhrady v rozsahu XX.XXX,- P. na každého. Z. vzťahu a naviazanosti medzi nebohou matkou a maloletými synmi prekračovala tzv. neutrálnu mieru (mieru vzťahu rodiča a dieťaťa v bežných prípadoch, kedy sa v prirodzenom rozsahu zameriava aj na druhého rodiča), a to v dôsledku prežitej traumy z tragickej straty otca. T. maloletých žalobcov a nebohej bol taký, že bolo možné očakávať spolužitie trvajúce ešte desiatky rokov. M. v 1. a 2. rade boli na matke existenčne závislí a žili s ňou v spoločnej domácnosti. Y. pri rozhodovaní vychádzal aj z porovnania rozhodnutí v obdobných veciach, napr. rozsudku X. súdu v W. sp. zn. XCo/XXX/XXXX z XX.X.XXXX, ktorým súd maloletým synom (X a X rokov) v dôsledku smrti ich matky spôsobenej pri dopravnej nehode nedbanlivostným protiprávnym konaním vodiča priznal náhradu nemajetkovej ujmy po XX.XXX,- P. každému (v tomto prípade mali maloletí ešte druhého žijúceho rodiča), či rozsudku X. súdu v R. sp. zn. XXCo/XXX/XXXX z XX.X.XXXX, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým súd maloletému dieťaťu (X roky) v dôsledku smrti jeho otca spôsobenej pri dopravnej nehode nedbanlivostným protiprávnym konaním vodiča priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške XX.XXX,- P. (aj v tomto prípade mal maloletý ešte druhého žijúceho rodiča).

XX. Na strane žalobkyne v 5. rade došlo smrťou J. X. k strate sestry, dôverníčky, kamarátky a veľmi blízkej osoby. M. v 5. rade bola s nebohou v pravidelnou a veľmi častom kontakte, keďže bývali blízko seba. K. mali maloleté deti, s ktorými spoločne trávili voľný čas, organizovali spoločné aktivity, čo je zrejmé aj z predloženej fotodokumentácie, chodili na rodinné dovolenky. Y. sestry žalobkyňu hlboko zasiahla, okrem traumy, ktorú prežila v súvislosti s tým, že bola privolaná na miesto nehody, musela následne v deň narodenín svojej sestry vybavovať jej pohreb. U. a úzku naviazanosť sestier vo svojich výpovediach potvrdili všetci svedkovia, vrátane svokry nebohej a jej švagra J. X.. R. znaleckého posudku vypracovaného v konaní OS W. sp. zn. XXP/X/XXXX došlo na strane žalobkyne v 5. rade v dôsledku smrti sestry k zmene osobnosti z pôvodne extrovertnej na výrazne labilnejšiu. Aj následkom psychotraumatizácie z úmrtia sestry sa u nej manifestuje uzavretosť a psychosomatická vypätosť. K. uvedenej ujmy dochádza na strane žalobkyne v 5. rade k vzniku obrovskej záťaže, a to presunom starostlivosti o deti nebohej, prispôsobením jej života a života celej jej rodiny ich potrebám.

T. aj porovnania čiastok náhrad priznaných súdmi v obdobných prípadoch dospel súd k záveru, že mimoriadna závažnosť vzniknutej ujmy u žalobkyne v 5. rade opodstatňuje priznanie výšky náhrady v rozsahu XX.XXX,- P.. Z. vzťahu a naviazanosti medzi sestrami aj v tomto prípade podľa názoru súdu prekračovala tzv. neutrálnu mieru, a to v dôsledku situácie v rodine, kedy sa rodičia sestier museli vo zvýšenej miere venovať starostlivosti o ťažko postihnutého syna. V tejto situácii si nebohá a žalobkyňa v 5. rade vybudovali vzťah, ktorý do určitej miery nahrádzal oporu a pomoc, ktorú by bežne dostávali od rodičov. U žalobkyne v 5. rade sa v dôsledku smrti sestry prejavili zdravotné problémy psychického charakteru. T. sestier bol taký, že bolo možné očakávať spolužitie trvajúce ešte desiatky rokov. M. v 5. rade nebola na sestre finančne závislá, v dôsledku smrti a následného zverenia maloletých synov nebohej do náhradnej osobnej starostlivosti sa však musela vysporiadať aj so zmenou rodinného prostredia. Y. pri rozhodovaní vychádzal aj z porovnania rozhodnutí v obdobných veciach, napr. rozsudku X. súdu v Q. sp. zn. XCo/XXX/XXXX z XX.X.XXXX, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým súd plnoletej sestre v dôsledku smrti jej brata spôsobenej pri dopravnej nehode nedbanlivostným protiprávnym konaním vodiča priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške XX.XXX,- P. (v tomto prípade síce poškodená nemala ďalších súrodencov, intenzita vzťahu medzi súrodencami však nedosahovala úroveň ako medzi nebohou a žalobkyňou v 5. rade), či X. súdu v X. sp. zn. XCo/XXX/XXXX z XX.X.XXXX, ktorým súd plnoletým súrodencom v dôsledku smrti ich brata spôsobenej pri dopravnej nehode nedbanlivostným protiprávnym konaním vodiča priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške XX.XXX,- P. každému (ani v tomto prípade nebohý a jeho súrodenci nežili v spoločnej domácnosti).

XX. Na strane žalobcov v 3. a 4. rade bolo zistené, že s dcérou mali štandardný vzťah, plný lásky a vzhľadom na ich ťažkú životnú situáciu (na strane rodičov starostlivosť o ťažko chorého syna, na strane nebohej tragická smrť manžela) aj obáv. T. svedkovia ho popisovali ako veľmi dobrý. K. smrť dcéry prežívali ťažko, hoci ich prejavy boli navonok odlišné. Q. dcéra s nimi síce nežila v spoločnej domácnosti, čo však bolo dané starostlivosťou rodičov o chorého syna, rodičov však navštevovala a bola pre nich oporou. K. žalobcovia zhodne potvrdili, že medzi nimi a nebohou neboli konflikty, pravidelne boli spolu v kontakte, ak aj nie osobnom, tak telefonickom. Y. J. X., svokra nebohej, síce v pôvodnej výpovedi uvádzala, že s rodičmi nevesty nemali blízky vzťah a vzťahy v ich rodine označila za čudné, po opätovnom vypočutí však svoju výpoveď pozmenila tak, že v zhode s ostatnými svedkami a žalobcami potvrdila, že vzťahy medzi rodičmi, dcérou a vnukmi boli harmonické, rozumeli si. I. aj svoje vyjadrenia o frekvencii stretávania sa nebohej a jej rodičov, keď potvrdila, že sa vzájomne navštevovali (nielen pri príležitosti sviatkov), správali k sebe dobre, rozprávali sa ako rodina, vždy si mali čo povedať. R. názoru súdu opätovné vypočutie svedkyne potvrdilo predchádzajúci záver, že pôvodné vyjadrenia svedkyne boli značne poznačené sporom o výchovu maloletých detí, ktorý bol riešený až v súdnom konaní. K. vypočutí svedkovia kvalitu rodinných vzťahov medzi nebohou J. a jej rodičmi potvrdili v takom rozsahu, ako bola žalobcami deklarovaná. R. rozhodovaní o výške nároku na náhradu nemajetkovej ujmy súd prihliadol na to, že nebohá a jej rodičia už dlhšiu dobu nežili v spoločnej domácnosti a žalobcovia v 3. a 4. rade neboli na dcéru finančne odkázaní. Z uvedeného dôvodu tak podľa názoru súdu neboli naplnené predpoklady na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v požadovanom rozsahu XX.XXX,- P. každému z rodičov. Na druhej strane je však potrebné zohľadniť aj to, že v čase úmrtia mala dcéra žalobcov v 3. a 4. rade XX rokov, bola v plnej sile pomáhať svojím rodičom, predovšetkým po morálnej stránke a s postupom času aj po fyzickej. Y. blízkej osoby sa na žalobkyni v 3. rade prejavila aj po zdravotnej stránke, čo potvrdili aj vypočutí svedkovia (svedkovia X. G. F.). T. nebohej a hĺbka vzťahov medzi rodičmi a dcérou boli také, že bolo možné očakávať spolužitie trvajúce ešte desiatky rokov, počas ktorého, aj vzhľadom na zhoršujúci sa zdravotný stav rodičov, mohla nebohá za pomoci súrodencov rodičov doopatrovať, či pomáhať so starostlivosťou o postihnutého brata. W. oprávnené očakávania boli v dôsledku protiprávneho konania žalovaného v 1. rade náhle a nezvrátiteľne zmarené, pričom závažnosť ujmy vzniknutej u žalobcov v 3. a 4. rade opodstatňuje priznanie výšky náhrady v rozsahu X.XXX,- P. na každého. Y. pri rozhodovaní vychádzal aj z porovnania rozhodnutí v obdobných veciach citovaných vyššie, pričom danom prípade hodnotil predovšetkým individuálne okolnosti prípadu. Z. vzťahu a naviazanosti medzi rodičmi a dieťaťom v tomto prípade podľa názoru súdu neprekračovala neutrálnu mieru, a to z objektívneho dôvodu, ktorým bola koncentrácia pozornosti rodičov na potreby chorého syna. Vo vzťahu k žalobcov v 3. a 4. rade je potrebné zdôrazniť, že sa im zo strany žalovaného v 1. rade nedostalo žiadneho iného zadosťučinenia. M. v 1. rade sa im za zavinenie smrti ich dcéry osobne neospravedlnil, a to ani v priebehu konania, keď na to mal vo vzťahu k žalobkyni v 3. rade príležitosť, keďže bol prítomný pri jej výsluchu. Aj z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške X.XXX,- P. každému z rodičov nebohej napĺňa požiadavky primeranosti a proporcionálnej náhrady strádania žalobcov v 3. a 4. rade.

XX. R. výška náhrady nepôsobí vo vzťahu k žalovanému v 1. rade likvidačne, ale predstavuje základné štandardné kompenzovanie zmiernenia ujmy žalobcov v prípade, kedy navrátenie do pôvodného stavu neprichádza do úvahy. R. žalovaného v 1. rade na jeho príjmy a výdavky nebol dôvodný, a to s prihliadnutím na primeranosť priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, vo vzťahu ku každému zo žalobcov. G. skutočnosť, že žalovaný bol v trestnom konaní uznaný za vinného a podmienečne odsúdený nie je spôsobilá ovplyvniť výšku priznanej nemajetkovej ujmy (neplní žiadnu z funkcií civilnoprávnej sankcie za neoprávnený zásah do ochrany osobnosti). M. bolo v konaní preukázané, že žalovaný v 1. rade je zapojený do pracovného procesu. Aj po ukončení predchádzajúceho pracovného pomeru v januári XXXX (v súvislosti s ktorým mu bolo vyplatené odstupné a mimoriadna odmena), nastúpil v krátkom čase (marec XXXX) do ďalšieho zamestnania, pričom dojednaná hrubá mzda prekračuje výšku priemernej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve. Aj odvolací súd v bode XX. uznesenia konštatoval, že za spôsobenú škodu zodpovedá osoba bez ohľadu na to, či je alebo nie je majetná. M. je potrebné konštatovať, nároky uplatnené v konaní sú v plnom rozsahu kryté povinným zmluvným poistením u žalovaného v 2. rade. N. regresnej náhrady (aj vzhľadom na porušenie povinností žalovaného v 1. rade pri nahlasovaní nehody) a spôsob jej úhrady bude predmetom riešenia vo vzťahu medzi žalovanými v 1. a 2. rade. R. ide o ďalšie okolnosti, ktoré na strane žalovaného v 1. rade treba vyhodnocovať, súd konštatuje, že v súvislosti s dopravnou nehodou nebola konštatovaná žiadna spoluúčasť nebohej, v dôsledku čoho nie je opodstatnené zaoberať sa mierou zavinenia. R. ide o ľútosť žalovaného, je nutné poukázať na to, že zatiaľčo žalovaný veľmi konkrétne opisuje negatívne dopady nehody na jeho psychický stav a situáciu v jeho rodine, voči žalobcom ani zďaleka podobnú empatiu neprejavuje. Y. nepochybuje o tom, že nehoda negatívne zasiahla aj žalovaného v 1. rade a jej prípadné následky by mali dopad na finančnú situáciu celej jeho rodine. G. je potrebné uviesť, že v konaní trvalé negatívne následky na žalovanom preukázané neboli. M. je schopný pracovať, zabezpečovať potreby svojej rodiny. Po prvotnom nedorozumení pri kontaktovaní linky dôvery žiadnu odbornú pomoc nevyhľadal. M. naďalej rozvíja vzťahy vo svojej rodine a so svojimi priateľmi, pričom o ich akomkoľvek narušení v konaní nevypovedal. Z uvedených dôvodov podľa názoru súdu neboli na strane žalovaného preukázané také okolnosti, ktoré by bolo treba zohľadniť pri rozhodovaní o výške nároku na nemajetkovú ujmu u žalobcov.

XX. R. ide o pasívnu legitimáciu žalovaného v 2. rade, podľa názoru súdu táto vyplýva z ust. § X5 ods. 1 zákona o R.. Z poistenia zodpovednosti má poistený právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa § 4 ods. X zákona o R.. M. do osobnostných práv žalobcov (do ich práva na súkromný a rodinný život), v dôsledku ktorého utrpeli psychickú ujmu, bol spôsobený prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa vzťahovalo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu u žalovaného v 2. rade. R. žalobcom prislúcha právo, aby im tento poisťovateľ nahradil (ako poškodeným subjektom) žalobou uplatňovaný nárok. R. škoda, ktorý je použitý v zákone o R. je potrebné vykladať extenzívne v tom zmysle, že náhrada škody zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých, a síce do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. C. poistenia zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou, pričom je nepochybné, že usmrtenie pri dopravnej nehode je najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Ak usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. Z. pri gramatickom výklade pojmu „škoda“ v ustanovení §4 ods. X písm. a) M. by sa strácal zmysel poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových prostriedkov, ktorým je podľa názoru súdu pokryť z poistenia náhradu ujmy v najširšom význame slova. Je tomu tak z dôvodu, že riziko vzniku škôd pri prevádzke dopravných prostriedkov je veľmi vysoké a je v rozpore s účelom poistenia obmedzovať poistné plnenie a prenášať ho na osoby povinne zmluvne poistené, ktoré v zásade takéto poistné plnenie ani nedokážu ekonomicky zvládnuť a zároveň tak spôsobovať neistotu pozostalých, či bude prisúdená náhrada pri insolventnosti zodpovedného subjektu vôbec vymožiteľná. V prípade neprijateľnosti týchto dôsledkov, je potrebné vykladať pojem „škoda“ pre účely M. rozširujúco tak, že podeň spadá aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých, a teda že aj táto náhrada je predmetom poistného krytia. T. právnych predpisov by sa pritom nemal obmedzovať iba na gramatický výklad, ale aj je potrebné dbať aj na účel a zmysel právnych predpisov, a preto súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho smie a musí odchýliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť (nález C. súdu ČR sp. zn. XXXX/XX z XX.X.XXXX). Y. sa nestotožňuje s rozhodnutím NS SR sp. zn.XCdo/XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, ale s odlišným

stanovisko k nemu, ktoré pripojil H.. N. A.. V súvislosti s eurokomformným výkladom a za účelom zabezpečenia reálneho účinku smernice bez ohľadu na to, či ustanovenia použité pri výklade majú alebo nemajú priamy účinok poukazuje na rozsudok Y. dvora P. únie vo veci F. č. C-XX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom tento rozhodol, že článok X ods. X smernice N. XX/XXX/EHS z XX. apríla XXXX o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok X ods. X a X druhej smernice N. XX/X/EHS z XX. decembra XXXX o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej a doplnenej smernicou P. parlamentu a N. XXXX/XX/ES z XX. mája XXXX, a článok X prvý odsek tretej smernice N. XX/XXX/EHS zo XX. mája XXXX o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Q. slovenské vnútroštátne právo (§ 1X ods. X a 3 OZ) umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody, požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy, súd má za to, že náhrada tejto ujmy musí byť krytá povinným poistením motorového vozidla. Y. dvor P. únie (ďalej aj „SD EÚ“) v bode XX. rozsudku konštatoval, že poškodené osoby pri svojom nároku sa opierajú o § 11 K. zákonníka, teda majú oporu vo vnútroštátnom práve, keď zároveň v bode XX. rozsudku uviedol, že tento záver nemôže spochybniť ani okolnosť predložená slovenskou vládou, podľa ktorej tieto paragrafy patria do tej časti českého i slovenského K. zákonníka, ktorá sa týka zásahov do ochrany osobnosti a ktorá je v zmysle týchto zákonníkov nezávislá od časti týkajúcej sa zodpovednosti za škodu v pravom zmysle slova. S poukazom na rozsudok Y. dvora P. únie vo veci D. C-XXX/XX, smernica rady XX/XXX/EHS a smernica N. XX/X/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.6. Q. M. bol výsledkom transpozície smerníc P. únie, ktoré boli nahradené teraz platnou Y. Európskeho parlamentu a N. XXXX/XXX/ES zo XX. septembra XXXX o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, je pri výklade pojmu škoda pre účely M. potrebné vychádzať z chápania pojmu „škoda“ v komunitárnom práve. I. smernica síce nedefinuje pojem „škoda“, avšak z jej textu je zrejmé, že pod týmto pojmom rozumie osobnú ujmu a škodu na majetku, resp. používa slovné spojenie utrpenie „ujmy alebo škody“, či používa termíny „akákoľvek ujma alebo škoda“ alebo „akákoľvek škoda“. X. právo chápe škodu ako majetkovú, tak aj nemajetkovú ujmu, resp. za ujmu považuje majetkovú škodu aj nemajetkovú škodu (viď napr. rozsudok Y. dvora zo 6. mája XXXX vo veci C-XX/XX G. B. proti O. SA). Aj podľa právnej úpravy poistenia občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel v smerniciach (smernica rady č. XX/XXX/EHS, smernica č. XX/XXX/EHS, smernica č. XXXX/XX/ES) sú členské štáty povinné prijať všetky primerané opatrenia zabezpečujúce, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel bola pokrytá poistením s cieľom ochrany poistených strán a potencionálnych obetí nehôd a aby akékoľvek ujmy v oblasti povinného poistného krytia motorových vozidiel nezostali neuhradené. P. výklad pojmu škoda pre účely M. je aj ústavne konformný, pretože odstraňuje nerovnováhu medzi poistením pri pracovných úrazoch (§ 94 zák. č. XXX/XXXXZ.z.) a povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov. S použitím eurokonformného a ústavne konformného výkladu pojmu „náhrada škody na zdraví“ v § Xods. X, ods. X písm. a), ods. 4 a § 15 ods. 1 M., ako aj s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, z hľadiska zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorových vozidiel, sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody ako poškodeným, za ktorú možno priznať náhradu v peňažnej forme podľa § 1X ods. Xa X OZ, a ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. X písm. a) M.. Q. nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 a 3 OZ preto podľa názoru súdu spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti žalovanej 1. za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa M., a preto je aj daná pasívna legitimácia žalovanej 2. na náhradu tejto nemajetkovej ujmy, pričom vo vzťahu k poisťovni ide o špecifické právo poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu vo výške a v rozsahu v akom za škodu zodpovedá poistený škodca.

XX. Y. dáva do pozornosti uznesenie ÚS SR č. k. Z.. ÚS XXX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú sťažnosť obchodnej spoločnosti X. poisťovňa, a. s., T. Z. E., ktorou namietala porušenie základného práva vlastniť majetok, na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie rozsudkom X. súdu v W. č. k. XCo/XXX/XXXX-XXX z XX.X.XXXX (ktorým odvolací súd potvrdil prvoinštančný rozsudok zaväzujúci na plnenie náhrady nemajetkovej ujmy vzniknutej pozostalým z dopravnej nehody aj poisťovňu). V odôvodnení ÚS SR skonštatoval, že „hoci Y. dvor v rozsudku vo veci sp. zn.C-XX/XX z XX. októbra XXXX viackrát zdôraznil, že nie je oprávnený vykladať ustanovenia vnútroštátneho práva, je zjavné, že ako vnútroštátne právo A. republiky, tak aj vnútroštátne právo Y. republiky prostredníctvom konkrétnych ustanovení K. zákonníka (§ 11 a § 13, pozn.) každého z týchto štátov umožňuje blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravných nehodách priznať náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má byť krytá z povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.“ M. C. súd SR v právnej veci sp. zn. I. ÚS/XXX/XXXX-XX v uznesení zo XX.X.XXXX k citovanému uzneseniu dodal, že „K uvedenému záveru dospel s prihliadnutím na samotný účel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a súčasne zohľadňujúc zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorového vozidla, ako aj aplikujúc extenzívny výklad pojmu náhrada škody. C. súd v tejto súvislosti poukazuje na svoje rozhodnutie sp. zn. I. ÚS XXX/XXXX z XX. apríla XXXX, ktorým bola obdobná sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. V uznesení sp. zn. Z.. ÚS XXX/XX z XX.XX.XXXX C. súd uviedol, že „nič z uvedených smerníc, ani v judikatúre Y. dvora nenasvedčuje tomu, že by bolo možné z poistného krytia vylúčiť peňažnú náhradu za spôsobenie nemajetkovej ujmy pozostalej osobe po obeti dopravnej nehody, pokiaľ je takýto nárok na takúto náhradu daný vnútroštátnymi právnymi predpismi upravujúcimi občianskoprávnu zodpovednosť za zásah do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu.“

XX. Z uvedených dôvodov súd uložil žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade po XX.XXX,- P., žalobcom v 3. a 4. po X.XXX,- P. a žalobkyni v 5. rade XX.XXX,- P. s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Vo zvyšnej časti uplatnených nárokov súd žalobu zamietol.

XX. R. § X55 ods. X C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

XX. R. § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

XX. R. § X96 ods. 3 C.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

XX. R. § 262 ods. X C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

XX. M. v X., 2. a 5. rade, ako stranám, ktoré mali v konaní plný úspech súd priznal právo na náhradu trov konania (1. inštancie aj odvolacieho) v rozsahu XXX%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§X62 ods. 2 C.s.p.).

XX. R. § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

XX. R. skúmaní pomeru úspechu a neúspechu vo vzťahu k žalobcom v 3. a 4. rade by žalovaným vzniklo právo na pomernú časť náhrady trov konania. Y. však vychádzal z ust. §257 C.s.p. a vzhľadom k tomu, že súd v konaní konštatoval porušenie osobnostných práv žalobcov v 3. a 4. rade a títo sa úspešne domohli priznania nemajetkovej ujmy za tento zásah, ktorej výška bola predmetom voľnej úvahy súdu, súd dospel k záveru, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa a žalovaným v 1. a X. rade náhradu trov konania nepriznal.

XX. R. § 2 ods. 2 zákona o č. XX/XXXX Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

XX. Q. žalobcovia boli v konaní osobne oslobodení od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. X písm. j), súd v zmysle citovaného ustanovenia zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie súdneho poplatku vo výške X.XXX,- P. podľa položky 7b písm. b) Sadzobníka (66,- Eur + 3% z 80.000,- Eur = 2.466,- Eur), na účet Okresného súdu Galanta, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.